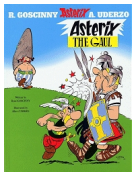
ΟΙ ΚΕΛΤΕΣ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ASTERIX

(*Η εργασία εκπονήθηκε από τους μαθητές ΣΟΝ ΜΠΟΡΛΑΝΤ και ΙΩΑΝΝΑ ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ υπο την επίβλεψη της εκπαιδευτικού των θρησκευτικών Μπολιά Σταυρούλας*)

Ο Asterix είναι το δημοφιλέστερο κόμικς της Ευρώπης (κείμενα του Goscinny και σχέδια Uderzo)

Οι πληροφορίες που μας δίνει για την Γαλατία, τους Ρωμαίους, και τα ήθη και τα έθιμα των Γαλατών είναι ιστορικά τεκμηριωμένες .

Ο Ιούλιος Καίσαρας υπέταξε την “Πέραν των Άλπεων Γαλατία” δηλαδή ολόκληρη την σημερινή Γαλλία το 50πΧ .

Σύμφωνα με το κόμικς μόνο ένα χωριό έμεινε ελεύθερο . Κεντρικός ήρωας είναι ο Asterix , τις περιπέτειες του οποίου παρακολουθούμε .

Σκοπός αυτής εργασίας είναι να γνωρίσουμε τους Κέλτες , την θρησκεία τους , τα έθιμα τους. Το κόμικς του Asterix μας προσφέρει αυτές τις πληροφορίες , γιατί ενώ είναι βέβαια μία φανταστική ιστορία , από την άλλη είναι βασισμένο σε πραγματικά στοιχεία από την ζωή των Κελτών . Η λέξη κόμικς είναι αγγλική λέξη (comics) και σημαίνει μία σειρά σχεδίων που αφηγείται μία ιστορία .

Καλή σας διασκέδαση

Οι Κέλτες εμφανίζονται αρχικά στην Ευρώπη περίπου το 1000πΧ . Σταδιακά διασκορπίζονται μέχρι τα βρετανικά νησιά , την Ιβηρική Χερσόνησο και από την Βοημία μέχρι την Ουγγαρία και Βουλγαρία .Οι Ρωμαίοι θεωρούσαν τους Κέλτες γενναίους πολεμιστές και τους αποκαλούσαν Γαλάτες , γιατί αντιπροσώπευαν με τον πιο αυθεντικό τρόπο τον πολιτισμό των Κελτών .

Οι Κέλτες ήταν παθιασμένοι με τον πόλεμο . Τους άρεσε ιδιαίτερα να μάχονται σε ανοικτές εκτάσεις και συχνά στο πεδίο της μάχης πετούσαν τα όπλα τους , βασιζόμενοι στη γενναιότητα τους. Ήταν ευαίσθητοι , ευέξαπτοι , ασυγκράτητοι στη νίκη και απελπισμένοι στην ήττα. Σε περίπτωση συμφοράς ή ατυχίας , αυτοκτονούσαν , αφού πρώτα σκότωναν τη γυναίκα και τα παιδιά τους. Θορυβώδεις στις συζητήσεις, απείθαρχοι στη γραμμή της μάχης , καυγάδιζαν πολύ μεταξύ τους , αγαπούσαν την αλλαγή και είχαν την επανάσταση στο αίμα τους. Καταδίκαζαν σε θάνατο όποιο Γαλάτη σκότωνε ξένο και εξόριζαν όποιο ξένο σκότωνε Γαλάτη. Συνήθως ζούσαν σε χωριά κοντά σε δάση και έδιναν μεγάλη σημασία στην καθαριότητα του σώματος. Ο μέσος Κέλτης χαρακτηριζόταν από τα μακριά μαλλιά και την γενειάδα. Ο γάμος ήταν πολύ σοβαρή υπόθεση. Πίστευαν ότι ο κάθε ένας σε αυτόν τον κόσμο έχει μία αδελφή ψυχή, και αν την ανακαλύψει θα κατακτήσει την απόλυτη αρμονία. Προς την γυναίκα υπήρχε σεβασμός . Η γυναίκα είχε δική της περιουσία και μπορούσε να διαλέξει τον σύζυγο της. Το πολίτευμα των Κελτών ήταν η βασιλεία . Οι Κέλτες άρχισαν να γίνονται χριστιανοί τον 3ο αι. μΧ , και ήταν από τους ελάχιστους λαούς που εκχριστιανίστηκαν ομαλά. Στις τελετές τους διατήρησαν μερικά στοιχεία της προηγούμενης θρησκείας τους όπως ο σταυρός .Ο σταυρός θεωρείτο σύμβολο αναγέννησης και στην προ Χριστού εποχή .

Ο μύθος του βασιλιά Αρθούρου και των Ιπποτών της Στρογγυλής Τραπέζης είναι ο πιο γνωστός Κέλτικος μύθος. Αναφέρεται στον μυθικό βασιλιά Αρθούρο , ο οποίος ένωσε τα διάφορα βασίλεια της Βρετανίας αποκαθιστώντας την ειρήνη. Η ειρήνη διασαλεύτηκε όταν η γυναίκα του βασιλιά, η Γκουνεβήρ τον απάτησε. Ταυτόχρονα , χάθηκε το μυθικό σπαθί Εξκάλιμπερ .Η ανεύρεση του αγίου-Δισκοπότηρου του Μυστικού Δείπνου από τους ιππότες του βασιλείου , θα αποκαθιστούσε την ευημερία στο βασίλειο.

Η θρησκεία των Κελτών ονομάζεται Δρουιδισμός ή Δρυιδισμός. Οι Δρυίδες ήταν η ανώτερη τάξη των Κελτών και ασκούσαν μεγαλύτερη επιρροή από τους βασιλείς. Οι πιστοί θεωρούσαν ότι ο Δρυίδης της φυλής υπηρετεί τους θεούς και επικοινωνεί μαζί τους. Οι περισσότεροι μελετητές θεωρούν ότι οι Δρυίδες πήραν το όνομα τους από την δρυ που ήταν το ιερό δέντρο των Κελτών. Για να γίνει κάποιος Δρυίδης απαιτούνταν 20 χρόνια σπουδών. Σπούδαζαν θεολογία, φιλοσοφία, μαθηματικά, φυσική,αστρονομία, ιατρική, γεωγραφία, ιστορία, και μάθαιναν να ερμηνεύουν τα σημάδια που έστελναν οι θεοί. Η

διδασκαλία ήταν πάντοτε προφορική.

Η πιο σπουδαία λειτουργία των Δρυίδων ήταν το μάζεμα του γκι. Το γκι είναι παρασιτικό φυτό με λογχοειδή φύλλα και πυκνά κλαδιά. Ο πρώτος τη τάξει Δρυίδης ντυμένος στα λευκά έκοβε με χρυσό δρεπάνι το γκι και το παρέδιδε σε άλλο Δρυίδη , ο οποίος το τοποθετούσε σε καθαρό λευκό ύφασμα και το μετέφερε με δύο βόδια στο ιερό σπήλαιο. Εκεί το έριχναν σε μία μικρή λίμνη από τα νερά της οποίας παρασκεύαζαν μαγικά φίλτρα.

Οι Δρυίδες λάτρευαν το τριφύλλι. Η αντίληψη για τη μαγική δύναμη του τετράφυλλου τριφυλλιού πολύ πιθανόν να προέρχεται από την εποχή τον προχριστιανών Κελτών. Στον Asterix ο Δρυίδης “Πανοραμίξ” είναι οπωσδήποτε ένα σεβαστό πρόσωπο αλλά δεν φαίνεται να έχει την ισχυρή προσωπικότητα που είχαν οι Δρυίδες .

Ξεχωριστή θέση στην Κέλτικη κοινωνία κατείχαν και οι Βάρδοι, που ήταν τραγουδιστές και μουσικοί. Η μουσική αντιπροσώπευε ένα δρόμο επικοινωνίας με τον θεό. Έτσι οι Βάρδοι θεωρούνταν ιερά πρόσωπα. Στον Asterix ο βάρδος “Κακοφωνίξ” είναι μία γραφική μορφή και οπωσδήποτε όχι ιερό πρόσωπο πράγμα που αποδεικνύει το όνομα του και ο τρόπος που του φέρονται. Πάντα παρακαλεί να τον αφήσουν να τραγουδήσει αλλά πάντα τον δένουν και τον φιμώνουν για να μην το κάνει.

Εκτός από τους Δρυίδες και τους Βάρδους υπήρχαν και οι Μάντεις. Μπορούσαν να προλέγουν το μέλλον παρατηρώντας το πέταγμα των πουλιών ή μελετώντας τα εντόσθια των θυσιασμένων ζώων. Ένας τρόπος μαντείας ήταν ο λεγόμενος “ύπνος του ταύρου”. Ένας ταύρος σφαζόταν και το κρέας του έπρεπε να βράσει καλά. Μετά ο μάντης έπινε το ζουμί του και έτρωγε το κρέας. Ύστερα κοιμόταν και ότι έβλεπε στον ύπνο του θα γινόταν στο μέλλον .

Οι Θεοί των Κελτών Από τις πηγές που έχουμε στα χέρια μας γνωρίζουμε τουλάχιστον 400 ονόματα θεών, που δεν συναντιούνται όμως όλοι συχνά. Αρχή όλων των θεών ήταν ο Λουγκ, ο θεός του ήλιου. Από τον Λούγκ πήρε το όνομα της η σημερινή πόλη Λυών. Άλλοι γνωστοί θεοί ήταν: ο Μπελένος θεός του πολέμου,ο Γραννός θεραπευτής θεός, ο Κερνούνος με κέρατα ελαφιού, ο Τάρανης θεός του κεραυνού, ο Τουτάτης θεός της φυλής που εντοπίζεται στην Γαλατία. Η πιο μεγάλη γυναικεία θεότητα ήταν η Μοριγκάν .

Οι ναοί των Κελτών είχαν κυκλικό σχήμα αποτελούμενο από ακατέργαστες πέτρες. Στο κέντρο τους είχαν μία όρθια επιμήκη πέτρα. Το Μενίρ ήταν μία πέτρινη στήλη που πιθανόν να χρησίμευε για θρησκευτικούς σκοπούς . Στο κόμικς Asterix ο “Οβελίξ” είναι ο επίσημος προμηθευτής μενίρ σε όλη τη Γαλατία.

Επίσης δεν υπάρχει ιστορία χωρίς κυνήγι αγριογούρουνου πράγμα που αναλαμβάνει κυρίως ο Οβελίξ που τους έχει ιδιαίτερη αδυναμία. Στην Κέλτικη μυθολογία το αγριογούρουνο συμβολίζει την πνευματική εξουσία.Στην Γαλατία το κυνήγι του αγριογούρουνου συμβολίζει την καταδίωξη του πνευματικού από το επίγειο.